

Skvarčepis

Likovni izdelki
POROČILA

ZGODBE

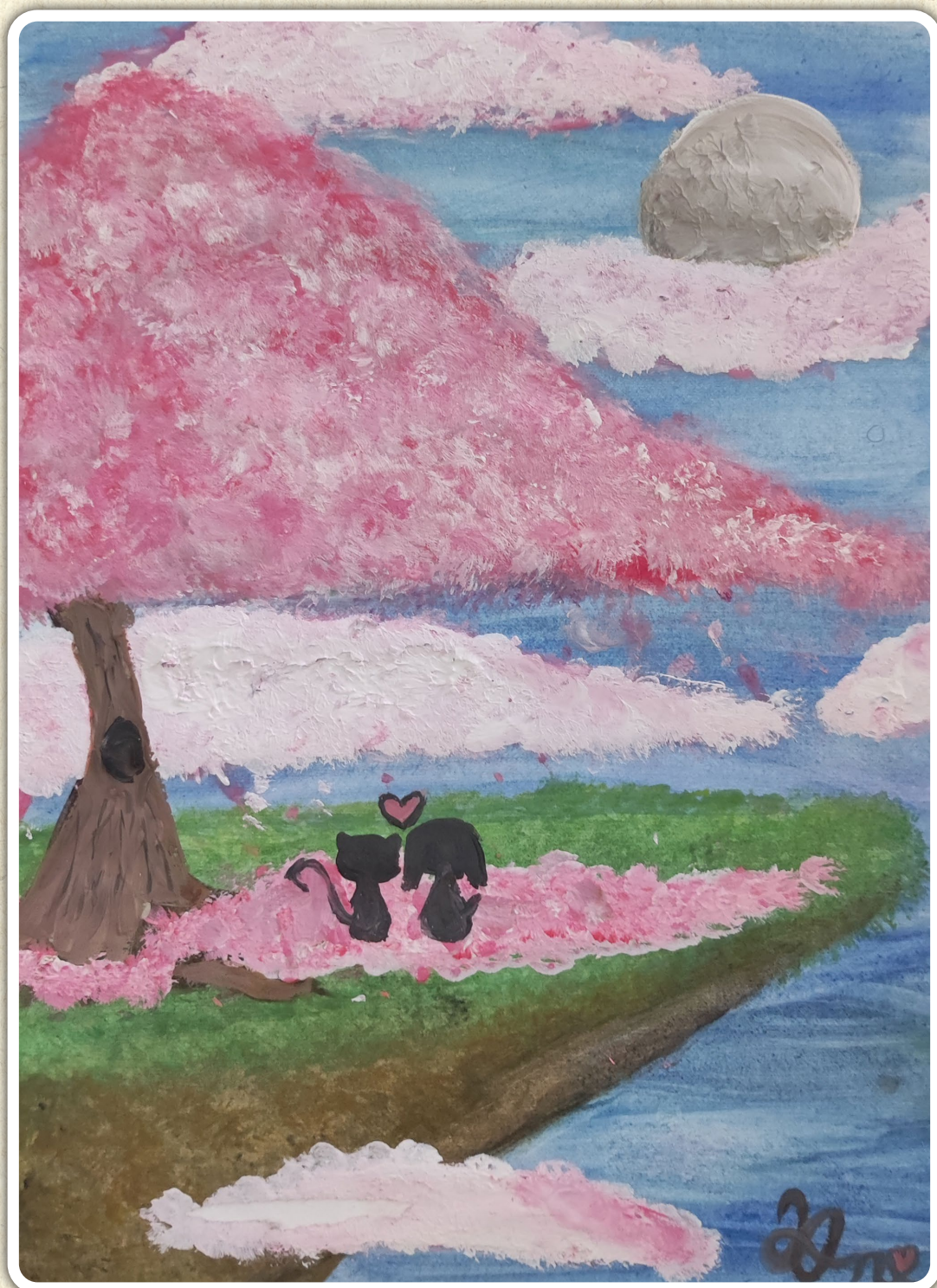
Pesmi

1

NAGOVOR GOSPE RAVNATELJICE

Še nekaj tednov je pred nami in šolsko leto 2023/24 bo pri koncu. Izkoristimo dneve tako, da se bomo pred spanjem lahko brez težav spomnili vsaj treh dobrih reči v dnevu, ki se izteka. Med nje vsekakor sodijo prijazne besede ljudem okrog nas, učenje in motivacija za delo, pozitiven odnos, gibanje za zdravje. Zmoremo!

Kristina Renko, ravnateljica

Veronika Nikler, 6. a

SKVARČA USTVARJA

PUSTNI KROFI

Pust je čas, ki je odvisen od velike noči. To je čas za pustne šeme in bližanje pomladi.

Nekaterim je pust najljubši praznik in to zaradi kurentovanja ali celo značilnih krofov. Krofi so že dolgo v Sloveniji, lahko so polnjeni z marmelado ali celo čokolado, najbolj znano polnilo pa je marelična marmelada. Krofi niso samo za pustni čas, nekateri jih jedo celo leto. Obstaja tudi ogromno različnih marmelad, kot so: ribezova marmelada, robidova marmelada, jagodna marmelada, češnjeva marmelada, jabolčna marmelada, figova marmelada in druge.

Seveda imajo krofi lahko tudi prelive, mrvice in sladkor v prahu.

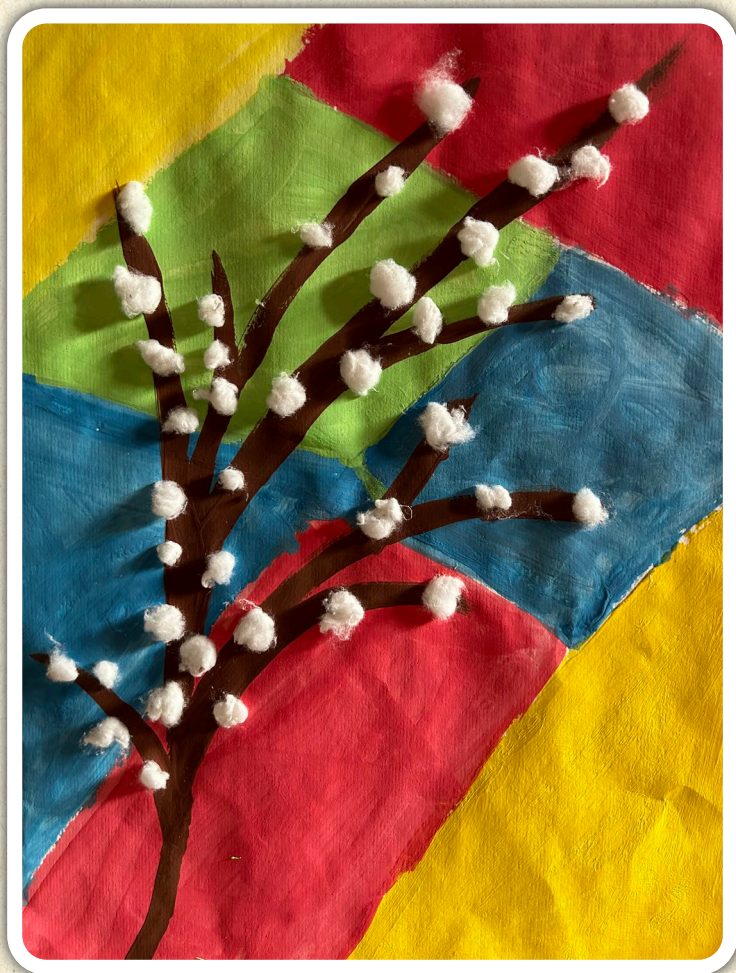
Moj najljubši krof je marelični in jem jih celo leto

Žan Celestina, 6. a

PUSTNE ŠEME (PESMICA + 5 UGANK)

Ko že pride čas za pust,
to postane velik trušč.
Vsi se v kostume damo
in se s krofi posladkamo.
Velik nasmešek do ušes
in izpustimo dela stres.

1. Kdo rdeč nos ima in se rad pozabava?
2. Ima dolg rep in mačja ušesa, prede in se smeje, kateri kostum je to?
3. Zna leteti in ogrinjalo ima, kdo je to?
4. Kaj imamo radi, da se bomo posladkali, je v obliki mandarine, a mnogo večje?
5. Kdo dolge črne kitke ima in se imenuje sreda v angleščini?

Aylin Durmišević, 2. c

Veronika Nikler, 6. a

CŠOD PECA PESEM

Mi gremo pa na Peco,
se smučat naučit.
Da bomo kot profesionalci smučal' dol po hrib'.

Mi gremo pa na Peco,
doma bomo pustil
brate, sestre, starše,
ne bomo jih rabil.
(na melodijo Čuki: Mi gremo pa na morje)

Lana Aisha Šibila Kozolič, 9. c

POMLAD

Na travniku že vse cveti,
na veji pa sinička sedi.
Sonce sije že toplo,
mi pa zato veseli smo.

V brlogu medvedek se zbudi,
za njim pa mladiček že hiti.
Volkovi že na lov hitijo,
zajci pa pred njim bežijo.

Otroci veselo se igrajo,
starši pa med sabo klepetajo.
Dnevi vedno daljši so,
noči se hitro krajšajo.

Pomladi se res veselim,
saj svoj rojstni dan slavim.
S prijatelji proslavim,
in mogoče kakšna darila dobim.

Ana Pikelj, 4. a

Neja Hendija, 2. c

POMLAD

Pomlad pričinja se
in cvetlice odpirajo se.

Pomlad leti kot zmaj
in leti naprej, nazaj.

Takrat prične se ta pomlad,
ki jo skriva čebelnjak.

Pomladi rad cveti žafran,
ki zaceli mnogo ran.

Takrat drevesa oplodijo,
in lepi sadeži dozoriijo.

Takrat je cvetni prah,
ki širi se kot mah.

Žan Celestina, Julija Zibelnik, 6. a

VROČ RADIATOR

Jako zanima,
kdo že navsezgodaj
radiator
ob steni prižiga.

Je to sosed Miha,
ki je inženir
in zgodaj vstaja?
Je to sosed Luka,
ki je pek
in zjutraj prihaja?

Povedal mu bom
in tudi vam; če vas
morebiti zanima:
napravil ga je striček Poletje,
prižge ga pa gospa Vročina.

Tilen Ojsteršek, 4. a

Sara Ivana Guna, 2. b

MATERINSKI DAN

Materinski dan je dan,
ko slabo voljo odženeš stran.

Zajtrk boš pripravil mami,
zraven pa dve topli kavici.

Ali pa morda še lonček čaja,
da prestrašiš jeznega zmaja.

Mamico boš presenetil
in s tem brezmejno ljubezen zanetil.

Ko pa sonce že vzide,
pa mama iz svoje sobe pride.

Rajši ima manjše stvari
in to smo MI.

Obstaja še družinsko drevo,
ki presega vso nebo.

Materinski dan je na žalost v letu samo eden,
a je boljši kot nobeden.

Julija Zibelnik in Žan Celestina, 6. a

May Ocepek, 2. c

OPIS MOJE POTI V ŠOLO

Hodim v osnovno šolo Ivana Skvarče.

Vsak dan, ko se peljem v šolo, najprej zagledam Čemšeniško planino. Ko se pripeljem v Zagorje, se najprej po mestu peljem nad reko Savo, ki je včasih modro-zelena, včasih pa rjava.

Potem se peljem mimo nove glasbene šole Zagorje, ki je prekrasna. Ko čakamo na semaforju, opazujem sive golobe in ljudi, ki se sprehajajo po parku.

Ko v rondoju zavijemo proti Knjižnici Mileta Klopčiča, se spomnim, kako sem, ko sem bila še majhna, s starši navijala za kolesarja Primoža Rogliča.

Peljem se mimo cerkve in potem izstopim. Počasi se sprehodim do šole.

Takrat se začne moj delovni dan.

Eva Odlazek, 5. a

DEČEK IN ČUDEŽNA SVETILKA

Nekega dne je v koči v gozdu živel majhen deček, ki je izgubil mamo in očeta pri tretjem letu. Zase je moral skrbeti sam. In ko je šel po denar v mesto, so mu meščani včasih dali en sam košček kruha.

Ko pa je enkrat šel v gozd nabirat gobe, je srečal neko starejšo gospo. On ni vedel, da je bila čarovnica, zato ji je dal košček kruha, saj je vedel, da je lačna. Ta čarovnica se mu je odkupila s tem, da ga je poslala v labirint v magični gozd. Deček si je mislil: »O ne, zagotovo me je hotela ujeti in me zvečer speči za večerjo.« Deček je premislil in ugotovil: »Če je to labirint, moram priti ven iz njega.« Šel je na pot. Naenkrat je deček postal lačen. Ampak je svoj zadnji košček kruha dal čarovnici. Ko pa je že pomislil na okusno fižolovo juho, se je v labirintu pojavila mizica in na njej velik lonec fižolove juhe. Začel je jesti in jedel je, kakor da bi bil to njegov zadnji obrok. Ko se je do sitega najedel, je nadaljeval s potjo. Začelo se je mračiti in dečka je zaskrbelo. Ko pa je šel še malo naprej, je našel svetilko. Pobral jo je in prebral, kaj na njej piše. Pisalo je: »Tisti, ki je dober, se mu dobrota povrne, tisti, ki je slab, se mu maščevanje povrne.« Takrat je deček postal utrujen in se ulegel na tla, da bi si odpočil. S svetilko v roki je mirno zaspal in sanjal. Ko pa se je naslednjega dne zbudil, je zagledal svojo kočo. Mislil je, da je vse o labirintu le sanjal, ampak je v roki zagledal svetilko. Objel jo je in potočil solze. Rekel je: »Pogrešam svoja starša.« Ko je solza kanila na svetilko, se je nekaj nenadoma zableščalo in iz kuhinje se je zaslišalo: »Ljubček, zajtrk je na mizi.« Ko je deček zaslišal ta glas, je nemudoma pohitel v kuhinjo. Tam pa je videl svojo mami in očeta. Od navdušenja sploh ni našel besed, zato ju je samo močno objel in dal vsakemu velik poljub na lice. Nenadoma je ugotovil, da je to čudežna svetilka, ki mu je vedno dala, kar si je želel in mu vedno stala ob strani.

Vsi so se imeli zelo radi in deček je bil končno srečen v življenju. In če boš šel na kakšen izlet v gozd in tam zagledal kočo, boš notri mogoče našel čudežno svetilko.

Veronika Nikler, 6. a

Lori Fedran, 1. a

ČUSTVA

Čustva so kot božji dar,
ne preziraj jih nikdar.

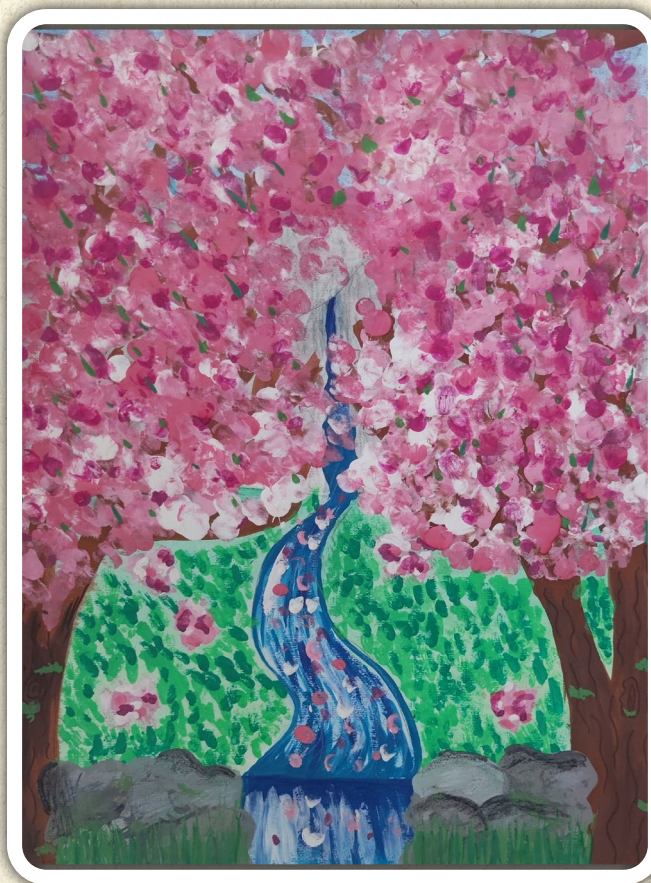
Veselje je kot zlato,
lepo je, če občuti ga lahko vsakdo.

Jeza ni prijetno čustvo,
z njo obremenjuješ dušo.

Kadar žalost te oblije,
več ne vidiš čarovnije,
solza lice ti umije.

Strah je ves mračen,
čisto nič privlačen.

Alja Uranič, 6. a

Žana Zidar, 7. b

OBJEM JE ...

Objem je luč vseh ljudi,
v vsakem nekje toplina tiči.

Primi me za roko, ne izpusti me,
roke široko razpri in močno objemi me!

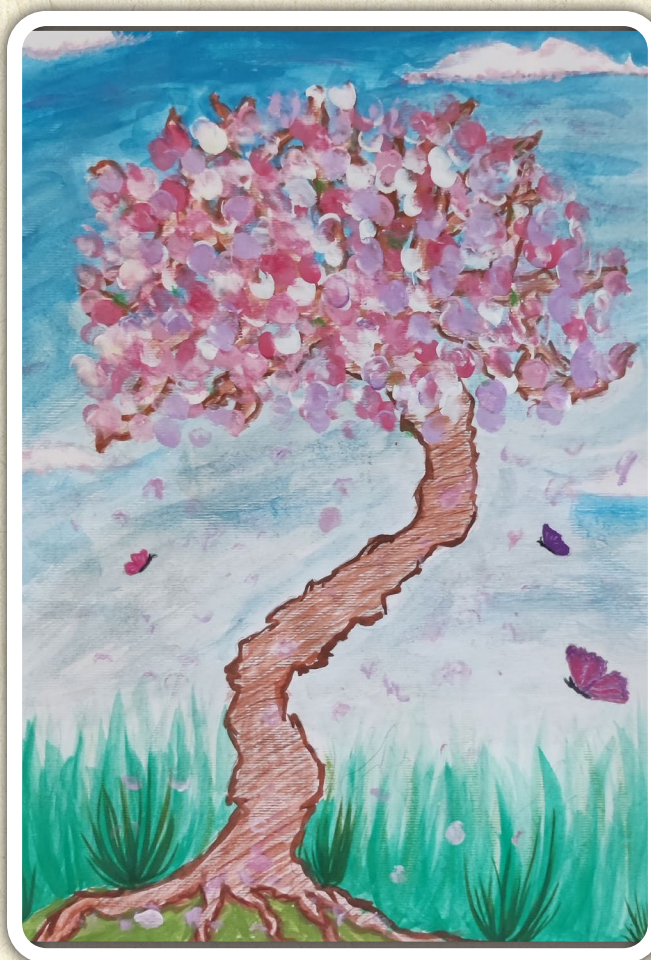
Objem je toplina srca,
v njem skrivnost se skriva.

Objemi me močno,
ampak tako, da bo lepo.

Uživaj v toplini objema –
saj življenje le eno imaš.

Objemi ljudi, ki rad jih imaš.
Objemite vse tiste, ki to rabijo od vas!

Veronika Nikler, 6. a

Nika Repovž, 7. c

SANJAM

Sanjam ...
O čem sanjam?
Sanjam o ...
objemu.

Vendar, kdo bi me objel?
Koga si želim,
da objel bi me?
Prijatelji, družina?

Ne! Knjige, pesmi,
saj povedo mi,
kar želim si slišati.

Slišati si želim
le lepe stvari,
knjiga mi jih podari.
Objame me s svojo toplino,
podari mi vso milino.

Julija Zibelnik, 6. a

KNJIGE

Vse knjige so pomembne,
z zvestobo narejene.

Pisatelj knjige piše,
ilustrator pa nariše.

Knjige so avtorske
ali ljudske.

Vse spoštujemo,
in ne uničujemo.

Veronika Nikler, 6. a

Karolina Rebernak, 9. a

MESECI

JANUAR je mrzel raj,
ki zasuje s snegom kraj.

FEBRUAR je najhitrejši,
takrat praznujejo najsrečnejši.

MAREC je že toplejši,
sonček je že svetlejši,

APRIL je mesec veseli,
takrat vsi so ponoreli.

MAJ ima praznik dela,
takrat je sinička vesela.

JUNIJ je kot omela.
Takrat nevesta postane bela.

JULIJ spominja na morske valove,
ribiči rinejo na krove.

AVGUST je kot poletna sapica,
takrat po gozdu hodi rdeča kapica.

SEPTEMBER je pravi korenjak,
takrat rodil se je junak.

OKTOBER šumi kot voda,
takrat začela se je svoboda.

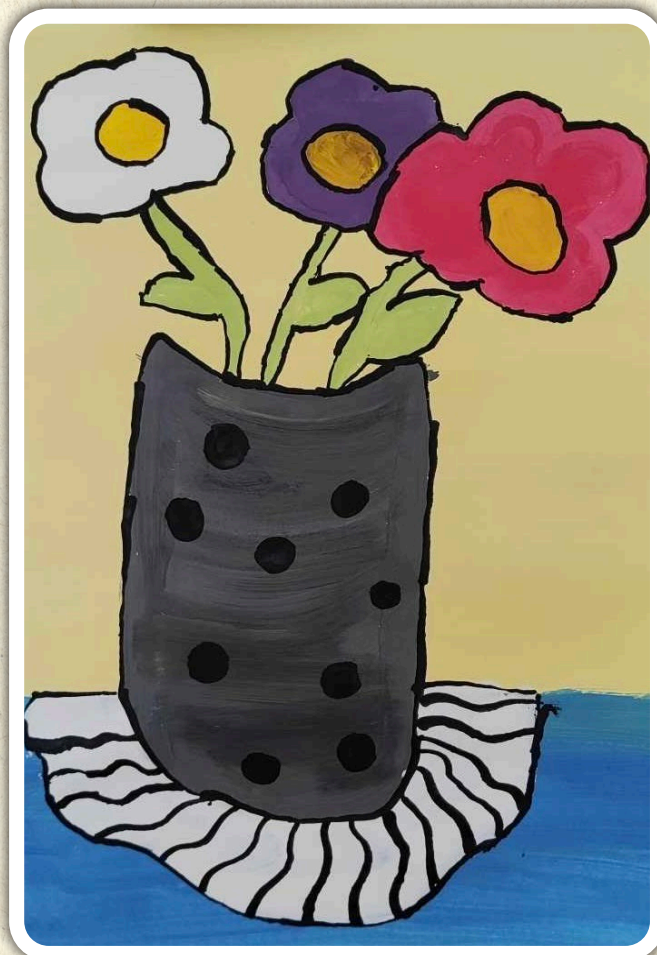
NOVEMBER že po zimi diši,
labodom se čudno zdi.

DECEMBER je pravi velikan,
takrat ptice zbežijo stran.

*Žan Celestina, Julija Zibelnik,
Žan Lukman, Veronika Nikler*

Maks Kokalj, 2. c

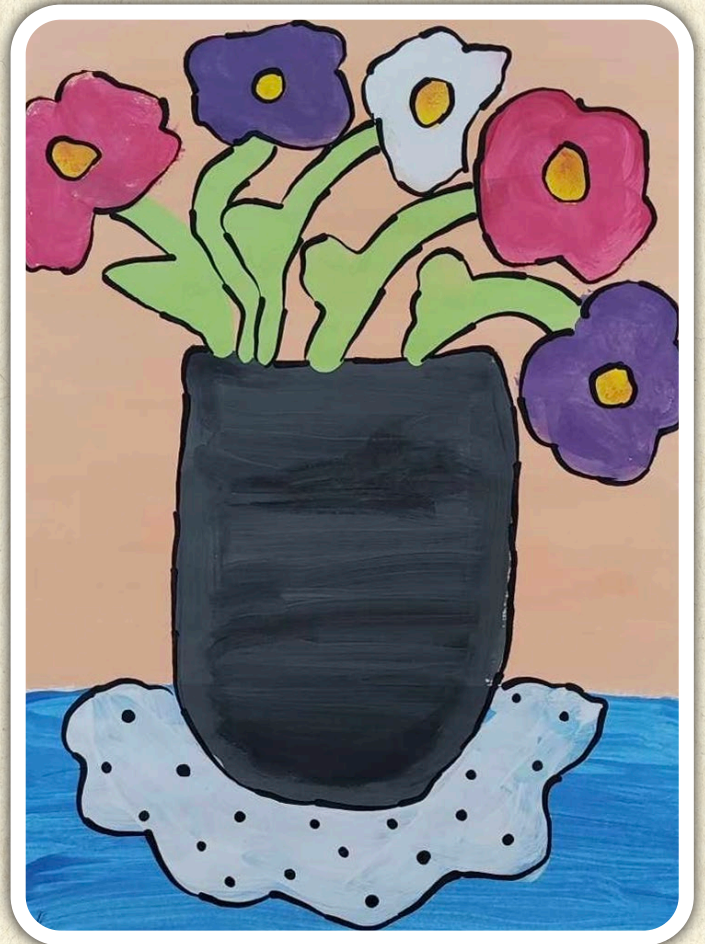
Eli Gričar, 1. c

POEM ABOUT LOSING SOMEONE

Sometimes I think you're still here,
snuggling me close while we're near,
your tea now sits cold,
I feel like I became old.
It's hard for me to accept that I'll
never get a proper goodbye.

Lana Uran in Alja Lukman, 8. b

Lana Hribar, 1. c

A POEM ABOUT THE YOUNGEST CHILD

I see them whisper at the dinner table,
I see them exchange looks when someone says something funny.
I see them try on each other's clothes
and together making notes.

It is so unfair, they never even look at me,
I try to be like them, running for the front seat,
but I just end up feeling alone
while their chattering is so neat.

Mum and dad try to include me but it is just not the same.
They force smiles when I crack a joke, but it's just lame.

I just want a brother who understands,
a brother with whom we are friends.

Lana Uran, 8. b

CANDLE

The only candle in my room
looks like the sky and its bright moon,
the candle has all my soul
and in these flames it's in total control.

Like the person out there
warms up my heart,
like everything is somewhere near
for a brand new start.

The candle burns, I must admit,
but it can turn and keep the bet.
You can always lift your sword,
or you can go and change the world!

Like the person out there
who warms up my heart,
like everything is somewhere near
for a brand new start.

You should know that I will always be there for you
and you should know that I will always tell the truth.
You must continually keep burning on,
from that time on, you know that you really won.

Patricija Škrabar, 9. c

Katalin Zaletel, 7. a

KNJIGE

Knjige svet so obnorele
in naša srca so pogrele.

Na ves glas se deremo,
da knjige radi beremo.

Za knjižni klub se zberemo,
da skupaj vse znanje poberemo.

V knjižnico bomo pohiteli,
knjige bomo vse vzeli.

Ustvarili bomo čarovnijo,
a ukvarjati se bo treba s knjižno magijo.

Če knjige padejo ti na glavo,
možgani gredo v pozabo.

Če knjige rad prebiraš,
zraven znanje pobiraš.

Če pa knjig nikoli ti ni dovolj,
postaneš pravi knjižni molj.

Skladatelj pesmi večkrat sklada,
da pridemo do knjižnega zaklada.

*Julija Zibelnik, Žan Celestina,
Veronika Nikler, 6. a*

Erika Borišek, 7. b

SVET BREZ KNJIG

Vedno sem se spraševal, kako bi bilo, če ne bi imeli knjig. To je zanimivo vprašanje. Če knjig ne bi bilo, potem ne bi imeli toliko za početi. Imeli bi samo še telefone in vso ostalo tehnologijo v rokah. Če na svetu ne bi imeli knjig, ne bi imeli bralne značke in domačega branja. V šoli bi se pri slovenščini učili samo o besednih vrstah, nič ne bi brali za zabavo in tudi učiteljica nam ne bi brala zabavnih, veselih, detektivskih pa tudi žalostnih zgodb. Učencem bi bilo pri urah zelo dolgčas. Ostali bi brez besednega zaklada. Res bi lahko brali še časopise in revije, a to bi bilo tako prazno ...

Če ne bi imeli knjig, bi izgubili tudi svojo domišljijo, ki nam pomaga pri pisanju zgodb. Ko berem, vstopam v svet domišljije, kjer srečujem različne književne junake, spoznavam njihov svet, svet avtorjev in pisani svet knjig.

Erazem Kovač, 6. a

GASILCI IN NJIHOVO DELO

Ko zazvoni pozivnik, v gasilski dom planejo gasilci. Oblečejo se v gasilske hlače in gasilsko jakno, nadenejo čelado in rokavice. Ko odhitijo na kraj požara, so požari v naravi hujši, saj se hitro širijo. Na primer kot predlani na Krasu. Kajti če so požari v gozdu, kot je bil na Krasu, morajo pripeljati več vozil, kot so GVGP (gasilsko vozilo za gozdne požare), GVM (gasilsko vozilo za moštvo), GVC (gasilsko vozilo s cisterno). Na Krasu so se morali gasilci spočiti kar na tleh, saj so zelo garali. Nastanejo lahko vse vrste požarov. Zanje smo odgovorni tudi ljudje, kajti ko nekdo odvrže cigareto na tla in če je to na travi, se lahko trava hitro vneti. Obstajajo tisti, ki zažigajo zanalašč, nekateri požari pa nastanejo po čisti nesreči, kot na primer zaradi prižganega štedilnika ali likalnika. Ko so se gasilci vrnili s Krasa, so bili utrujeni. Doma pa so jih čakale velike udobne postelje ter seveda družina. Vsa Slovenija je bila ponosna nanje in zaslužili so si veliko zahval in pohval.

Florjan Čebin, 2.c

Veronika Nikler, 6. a

SPOZNAJMO KRANJSKO SIVKO!

Čebela ima glavo, oprsje in zadek. Na zadku ima želo, na oprsju ima tri pare nog in dva para kril. Na glavi ima tri majhna očesa, dve veliki očesi in ticalnici.

Čebele jedo med in cvetni prah.

Čebele se razmnožujejo tako, da jih trot oprashi. Trot oprashi matico, ki potem zalega jajčeca.

Živijo v čebelnjakih, v panjih.

Čebele nam oprashijo drevesa. Ko pičijo, umrejo. Matica živi 5 let, običajna čebela pa dober mesec.

Jakob Sopotnik, 2. e, in Anej Mujić, 4. e

Na glavi ima tri majhne oči in dve veliki očesi in tipalke. Na oprsju ima dva para kril in tri pare nog, na zadku pa želo.

Čebele jedo cvetni prah, medicino, pozimi pa sladkor.

Trot oprashi matico in nato trot umre. Matica zalega jajčeca.

Čebele živijo v čebelnjakih in drevesnih duplinah.

Čebele dajejo med in nabirajo cvetni prah. Ko čebela piči, umre. Matica živi 5 let. Čebela delavka živi 21 dni. Trot živi 24 dni.

Zala Odlazek, 2. e, in Lara Borišek, 4. e

*V medu dobimo prav vse, kar
za zdravje potrebno nam je,
med je res najboljši lek, zato
vsem dober tek!*

Čebela ima glavo, oprsje in zadek. Na glavi ima tipalke, tri majhne oči in dlačice. Ima tudi dve veliki sestavljeni očesi. Na oprsju ima dva para kril in tri pare nog. Na zadku ima želo.

Čebela se prehranjuje z medom, cvetnim prahom in sladkorjem.

Matica se razmnožuje tako, da poleti in jo trot v zraku opraši.

Čebela živi v čebelnjaku – panju ali v drevesnih duplinah.

Čebela nam da med. Ko čebela piči, umre. Matica živi pet let.

Patrik Peranić, 2. e, in Karolina Peranić, 4. e

Lara Vukič Pocięcha, 2. b

Čebela ima tri manjše oči in dve večji očesi. Na glavi ima tudi tipalke. Na oprsju ima tri pare nog in dva para kril. Na zadku ima želo. Ko piči, umre.

Čebela se prehranjuje z medom, cvetnim prahom in sladkobo – sladkorjem.

Trot opraši matico v zraku. Ko to stori, umre. Samo matica zalega jajčeca.

Čebele živijo v panju ali v duplini dreves.

V panj prinašajo cvetni prah. Oprašijo cvetove, ker če jih ne bi, ne bi bilo plodov. Trot nima žela. Čebela delavka živi dober mesec, matica pa pet let.

Maša Kavšek, 2. e, in Zoja Vrtačnik, 4. e

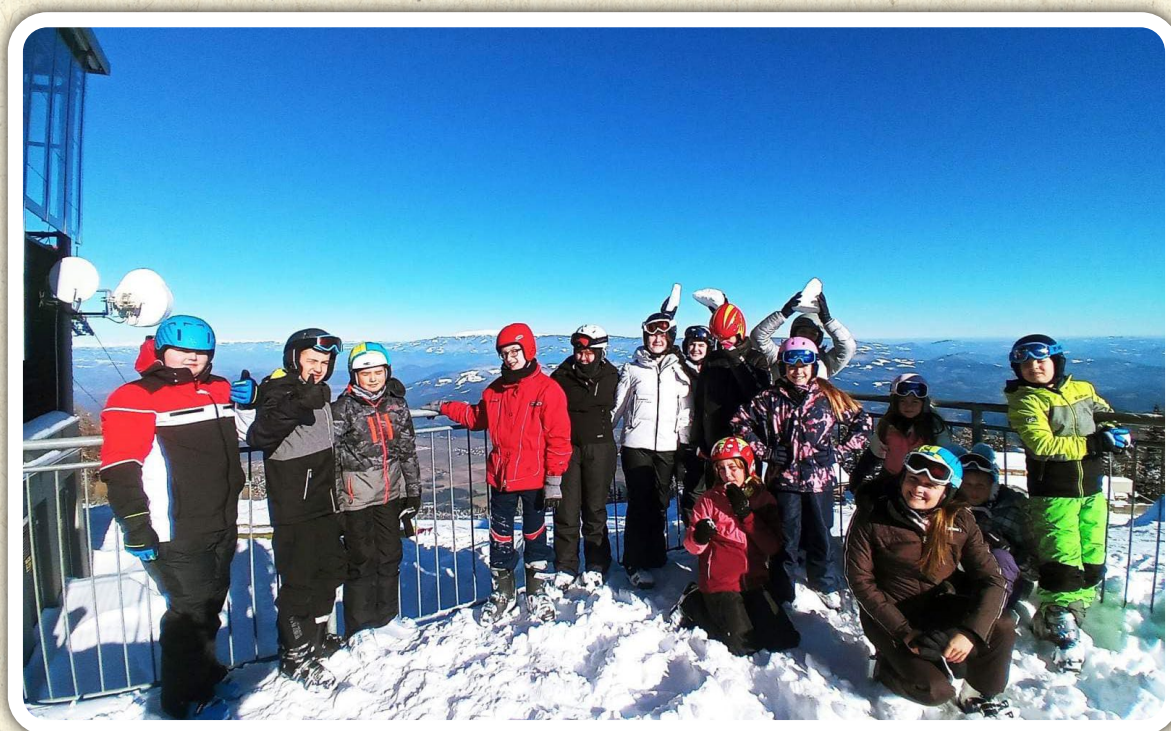

SKVARČA POROČA

DNEVNIK BIVANJA V ČŠOD PECA

PONEDELJEK, 8. 1. 2024

V ponedeljek smo učenci in učitelji z avtobusom ob 10.15 uri prispeli v ČŠOD Peca. Tam smo se najprej razvrstili v sobe ter se naselili. Potem smo se v jedilnici zbrali ter poslušali pravila. Tam smo jedli tudi kosilo, ki je bilo zelo okusno. Po kosilu in pripravah smo odšli na smučanje. Na poti na smučišče smo vsak dan videvali kužka, ki smo ga poimenovali Puki. Na smučišču so nas učitelji razvrstili po skupinah. Tam smo se nato po naši sposobnosti pripravili na odhod z gondolo. Potem smo se odpravili v dom, uredili smo si sobe, po večerji pa smo imeli razlago FIS pravil. Zvečer smo se pripravljali na spanje.

TOREK, 9. 1. 2024

Vsak dan so nas prebudili z zabavno glasbo. Ko smo se oblekli, smo odšli na zajtrk, ki je bil zelo okusen. Po zajtrku smo se pripravili na odhod na smučišče. Na smučišču smo v skupinah delali različne vaje, še prej pa smo se razgibali. Ko smo prišli s smučišča, smo imeli kosilo. Po kosilu in počitku se je prva skupina šla sankat, druga pa plezat na plezalno steno. Po okusni večerji smo imeli karaoke.

SREDA, 10. 1. 2024

Po ponovnih jutranjih pripravah smo se odpravili na smučišče. Tja nas je odpeljal naš prijazen voznik Jože. Do srede smo se že vsi peljali z vlečnico. Ko smo se vrnili v dom, smo po zelo dobrem kosilu zamenjali skupine iz prejšnjega dne. Po skupinah in večerji smo imeli 'Peca ima talent'. Imeli smo tudi nekaj manjših težav z boleznijo, ampak smo jih delno premagali.

ČETRTEK, 11. 1. 2024

Po pripravah, jutranjem zajtrku, mučenju s pancermji in težkimi smučmi smo šli na smučišče. Odpravili smo se z gondolo do vrha, kjer je bilo zelo veliko naravnega snega. Odšli smo tudi v kočo, kjer smo si lahko naročili hrano in pijačo. Ko smo prišli nazaj v dom, smo imeli kosilo. Po kosilu in počitku smo imeli disk golf in skrivalnice v gozdu. Po večerji pa naj frizure.

PETEK, 12. 1. 2024

Pred in po zajtrku smo že pakirali. Gasilci in šofer so nam prtljago znosili in pospravili v avtobus in kombi. Zadnji dan smo tudi smučali, nekateri smo odšli do vrha, drugi pa ne. Fotografirali smo se tudi pred avtobusom in se potem odpravili nazaj v Zagorje ob Savi. Tam smo bili zelo veseli staršev, sorodnikov in domačih živali. Ta CŠOD si bomo zapomnili po tem, da je bil zelo poučen, zanimiv in poln novih izkušenj.

Tinkara Habjan, Lili Šmid, Erazem Kovač, Julija Zibelnik, Žan Celestina.

SMUČANJE NA ROGLI – ŠPORTNI DAN

Smučanje na Rogli se je začelo v torek, ko smo se udeleženci vseh osmih in devetih razredov dobili pri športni dvorani ob 7.20. Tam smo bili zbrani tisti, ki smo se šli smučat in tisti, ki so se šli sankat. Do naše točke na Rogli smo potrebovali okoli 2 uri in 30 minut. Ko smo prispeli, smo se hitro obuli in oblekli v smučarsko opremo in počakali učitelja Leona, da nam prinese smučarske karte. Po sprejemu karte za smučanje smo se takoj odpravili na smučišče, kjer so nam učitelji najprej povedali pravila, koliko časa bomo smučali, kje bomo

Karolina Rebernak, 9. a

smučali in tako dalje. Potem ko je učitelj izbral progo, smo takoj šli nanjo za kakšni dve uri. Bilo je odlično. Jaz in moji prijatelji smo zelo uživali v smučanju, saj je bilo toplo in ne tako polno. Po dveh urah smo se vsi skupaj zbrali pri koči, kjer smo imeli okoli eno uro počitka za hrano in pijačo. Vsi smo takoj skočili po kakšen pomfrit in koka kolo, ne glede na visoko ceno. Ko se je počitek končal, smo takoj šli na novo progo, kjer je bilo slabše kot na prvi. Tam smo smučali še kakšno dobro uro, dokler se nismo odpravili na vlečnico in se odpravili proti avtobusu. Hitro smo se preobuli in preoblekli, ker nam je na tej točki bilo že malo mrzlo in smo čim prej želeli priti na toplo. V avtobusu smo vsi nekaj hitro pojedli in popili, dokler nismo vsi na poti zaspali zaradi utrujenosti in se zbudili doma v Zagorju.

SKVARČA JE RADOVEDEN

INTERVJU: SIMON MARS

Prepričan sem, da je velika večina naše šolske skupnosti že vsaj enkrat slišala za Simona Marsa. Če pa še niste, ga boste spoznali v tem intervjuju, namenjenem prav njemu. Zagotovo se tisti, ki ga še ne poznate, sprašujete, kdo je in zakaj je prav njemu namenjen ta intervju. Simon je učenec 9. c razreda naše šole, je zelo družaben, prijazen in najbolj "šmeksi" človek na šoli. Zakaj pa sem se odločil, da naredim intervju z njim? Ima eno izjemno sposobnost ali talent, če želite. Preberite si, za kaj gre.

Simon, živijo. Najprej me zanima, koliko si star.

Živjo! Star sem 14 let.

Mi lahko na kratko poveš kaj o tvojem življenju oz. se predstaviš?

Sem Simon Mars, star 14 let in sem del 9. c razreda. Sem zelo prijazen in najbolj šmeksi oseba na šoli (smeh). V prostem času pa treniram borilne veščine in sestavljam rubikovo kocko.

V uvodu sem povedal, da imaš izjemen talent. Kateri je to?

Zelo rad sestavljam rubikovo kocko in sem v tem že kar dober.

Kdaj pa si se sploh odločil, da se boš naučil sestavljanja rubikovih kock?

Med poletnimi počitnicami po končanem 7. razredu.

Kako dolgo že torej to počneš?

Že skoraj dve leti.

Koliko časa pa treniraš sestavljanje, delaš to vsak dan?

Seveda, vsak dan okoli eno uro.

Nekaterim se ta talent zdi zelo lahek, nekaterim pa nemogoč. Kaj ti misliš, se je lahko tega naučiti ali je bolj zahtevno?

Po mojem mnenju tega ni tako težko osvojiti, vendar moraš vložiti veliko truda, da to izpiliš.

Koliko rubikovih kock sploh imaš? Ali so vse enake?

Vseh skupaj jih imam 37, veliko je različnih, večina pa je 3 x 3.

Koliko pa se ti jih je že uničilo, se to pogosto zgodi?

Do sedaj so se mi uničile 3, torej se to ne zgodi tako pogosto.

Kdo pa ti je kupil vse te rubikove kocke?

Večino kock mi je kupil ati, kakšno pa tudi drugi družinski člani.

Katera pa je bila tvoja prva kocka?

Moja prva kocka je bila piramida.

Katera je najtežja za sestavljanje?

Najtežja, ki sem jo do sedaj sestavil, je definitivno Ghost Cube.

Hodiš tudi na tekmovanja. Na koliko tekmovanjih si že bil?

Drži, bil sem že na sedmih tekmovanjih.

Kateri pa je tvoj najboljši dosežek na tekmovanjih?

Bil sem 3. v državi v disciplini 2 x 2 x 2 s povprečnim časom 3,89 sekunde.

Kakšen je trenutno tvoj najboljši rekord in s katero kocko?

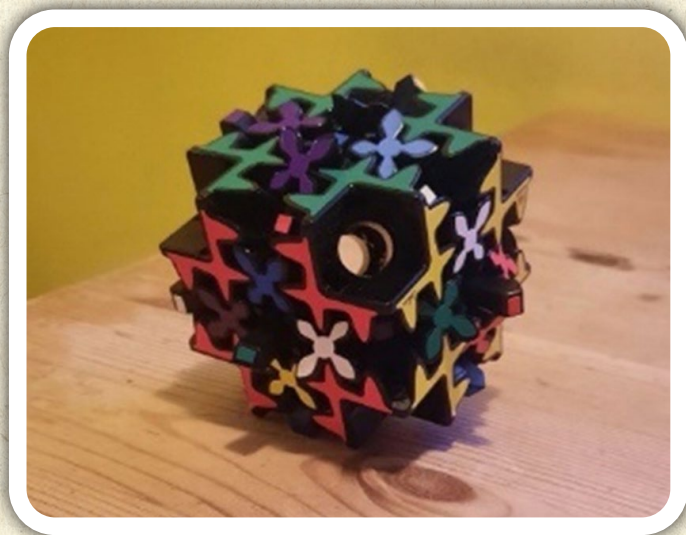
11,44 sekunde s 3 x 3, enoročno.

Mi lahko na kratko poveš kaj o rubikovich kockah, za tiste, ki jih ne poznajo?

To je miselna uganka, ki ima veliko kombinacij, obstaja jih mnogo vrst (od 1 x 1 do 21 x 21), obstaja tudi veliko različnih oblik.

Ali imaš kakšno kocko, ki je še nisi uspel sestaviti?

Ja, edina je Maltese Gear Cube.

Katera pa je tvoja najljubša kocka?

Moja najljubša je navadna 3 x 3.

Kakšne pa imaš načrte za nadaljevanje z rubikovo kocko?

Rad bi seveda podrl kakšen državni rekord in še naprej užival.

Simon, hvala, da si si vzela čas za ta intervju in moja vprašanja. Želim ti še veliko uspehov z rubikovo kocko in uspešno nadaljevanje šolskega leta. Vam, dragi bralci, pa želim vse dobro do nadaljnjega.

Matic Troha, 9. c

INTERVJU: KNJIŽNIČARKA TINKARA KERIN

Pozdravljeni! V prejšnji številki ste lahko prebrali intervju z našo bivšo knjižničarko, ki se je po novoletnih počitnicah zasluženo upokojila. Kot že veste, pa jo je nadomestila nova knjižničarka, Tinkara Kerin. Večina vas jo je najbrž že spoznala, če pa je še niste, jo boste lahko v tem intervjuju. Preberite si, kaj mi je povedala o sebi, svoji izobrazbi, delu in tako naprej.

Gospa Tinkara, pozdravljeni! Najprej me zanima, kakšen prvi vtis ste dobili na naši šoli.

Ko sem prišla v šolo, sem dobila zelo dober vtis, saj je že od prej knjižnica povezana s celo šolo, torej sem bila takoj tudi jaz z vsemi povezana.

Zakaj pa ste se sploh odločili za prijavo na to delovno mesto?

Čisto preprost odgovor, zaradi bližine doma.

Ste že kdaj opravljali ta poklic?

Seveda, zdaj sem šolska knjižničarka že sedmič.

Kaj pa ste po izobrazbi?

Po izobrazbi sem univerzitetna diplomirana bibliotekarka.

Ste opravljali še kakšen drug poklic?

Da, izkusila sem se že kot administratorica, prodajalka, klicna agentka ...

Kakšno se vam zdi vaše delovno okolje?

Zelo prijetno, dostopno, odprto in toplo.

Ali vam to okolje ustreza?

Seveda, zelo.

Kaj pa sodelovanje s sodelavkami in sodelavci ter učenci?

Zdi se mi, da je odprta komunikacija in sodelovanje ključ do uspeha. Vsi se mi zdiyo super in dobro sodelujemo, zato upam, da bo tako tudi ostalo.

Ali ste se hitro navadili na vaše delo, šolo kot stavbo in kolektiv ali ste potrebovali nekaj časa?

Zaradi preteklih izkušenj kot na primer to, da sem to šolo tudi obiskovala, sem se hitro navadila, brez težav.

Kako pa so vas sprejeli sodelavci, sodelavke in učenci?

Vsi so me super sprejeli, bili so oz. ste zelo odprti in tega sem zelo vesela.

O delu knjižničarke vas ne bom spraševal, saj nam ga je opisala že gospa Alenka v prejšnjem intervjuju, me pa zanima, ste imeli v prvih mesecih na šoli veliko dela?

Z zaposlitvijo na šoli sem v bistvu nadomestila mojo "knjižničarsko mamo", saj mi je prav ona ta poklic predstavila in me navdušila zanj že v času mojega šolanja na tej šoli in v času študija, ko sem bila tukaj na praksi. Delo je zelo pestro in raznoliko ter za šolske knjižničarje uživaško, vendar ga nikoli ni preveč ali premalo.

Imate že kakšne načrte za prihodnost, kar se tiče šolske knjižnice in vašega dela?

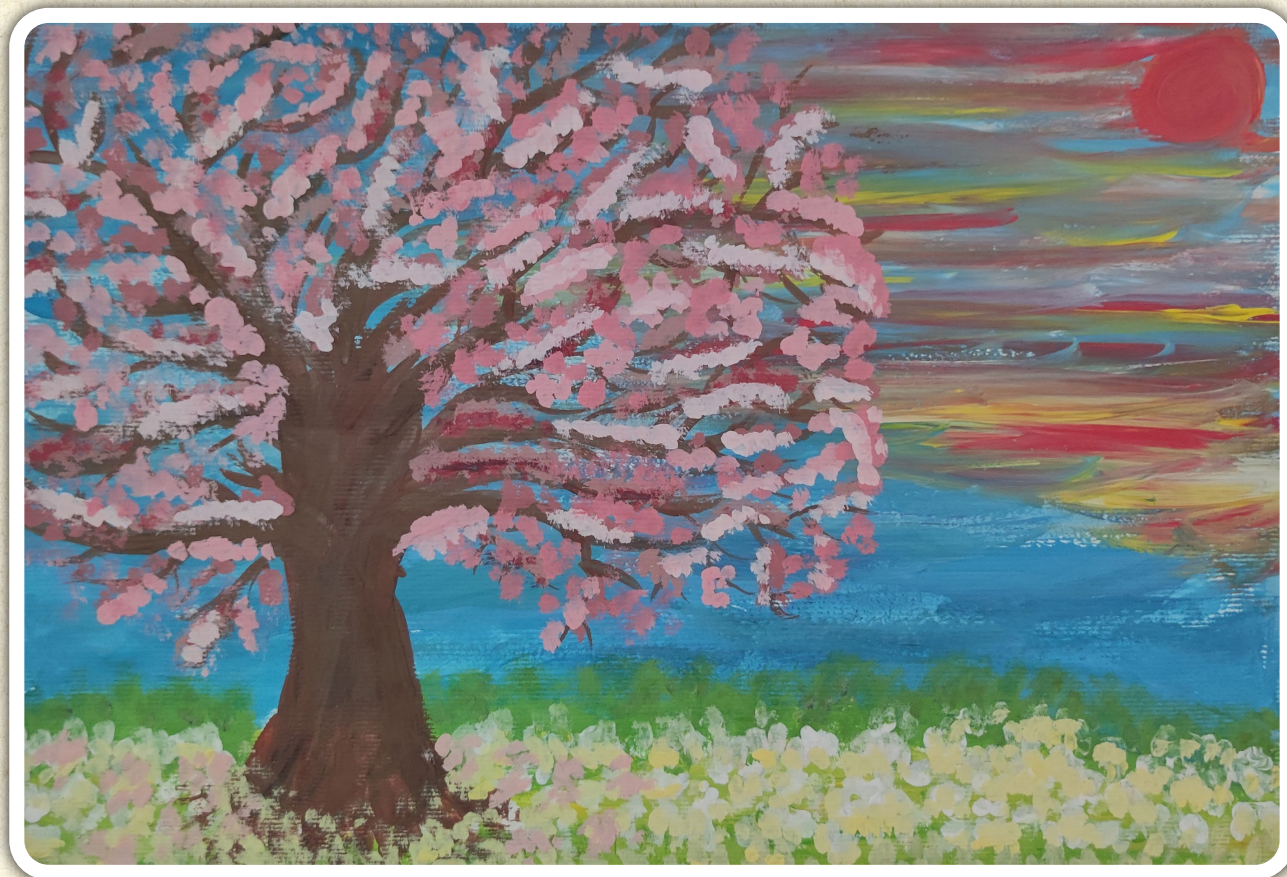
Seveda, ideje in načrti se kujejo, vendar se pustite presenetiti (smeh).

Imate mogoče kakšno sporočilo ali misel, ki bi ga radi delili s sodelavkami in sodelavci, tudi učenci?

Tone Pavček je rekel: "Če ne bomo brali, nas bo pobralo." Branje nas bogati in s tem citatom odlično povzamem bistvo tega, kar vam bi rada sporočila.

Gospa Tinkara, hvala vam, da ste si vzeli čas za ta intervju in odgovorili na moja vprašanja. V imenu celotne ekipe Skvarčepisa vam želim uspešen in dolg "mandat", kot ga je imela naša prejšnja šolska knjižničarka. Vam, dragi bralci, pa upam, da vam je bil ta intervju zanimiv in da ste lahko bolje spoznali našo knjižničarko. Adijo do naslednjic!

Matic Troha, 9. c

Zala Vita Dolinšek, 9. b

Uredniški odbor:

Žan Celestina

Žan Holešek Casagrande

Nejla Ibrić

Žan Lukman

Veronika Nikler

Lana Aisha Šibila Kozolič

Matic Troha

Julija Zibelnik

Grafično oblikovanje:
Barbara Lekše

Skvarčepis

Mentorica RaP Skvarčepis:
Anja Šircelj

maj 2024